

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Grosu Stanislav XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.01.2018 pînă la 17.07.2018;

Instanța de apel de la 17.08.2018 pînă la 21.11.2018;

Instanța de recurs de la 22.01.2019 pînă la 27.03.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 iulie 2018, Grosu Stanislav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. e¹) Cod penal și în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea acestuia în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, în urma cumulului de sentințe, prin absorbția de pedeapsa mai aspră a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 22 septembrie 2017, i s-a stabilit lui Grosu Stanislav pedeapsa definitivă de 10 ani și 2 luni închisoare, cu executarea acesteia într-un penitenciar de tip închis.

Solicitarea procurorului privind încasarea de la inculpat Grosu Stanislav în contul statului a cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, a constatat că, Grosu Stanislav la 25 septembrie 2017, în jurul orei 00:00, aflîndu-se în locuința bunicii sale Grosu Anna, situată în XXX, cu care locuiesc împreună, fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu scopul de a omorî intenționat pe Grosu Anna, dîndu-și seama că, prin acțiunile sale pune în pericol viața ultimei și că aceste acțiuni pot duce la moartea ei, intenționat, i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu pumnii în regiunea capului, cauzîndu-i vătămări corporale sub formă de traumă craniu-cerebrală închisă manifestată prin focare de hemoragie subarahnoidiană pe suprafața emisferei drepte și la bază, focare de contuzie la nivelul trunchiului cerebral, ca rezultat al hemoragiilor în țesuturile moi ale capului, echimozelor pe frunte pe dreapta, periorbital pe stînga, obrazul stîng și la nivelul mandibulei, fractură dublă a mandibulei cu hemoragii la nivelul mucoasei și subluxația dinților, excoriații pe față pe dreapta, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 117 din 25.10.2017, se califică ca grave, periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat la fața locului.

În drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 145 alin.(2) lit. e¹) Cod penal, după indicii calificativi: omorul intenționat, adică omorul unei persoane, săvârșit asupra unui membru de familie.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul, a contestat-o cu apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, de la Grosu Stanislav să fie încasate 29 638 lei, cu titlu de cheltuieli suportate de stat în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului s-a invocat că, instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului Grosdu Stanislav, însă neîntemeiat a respins solicitarea de încasare a cheltuielilor de judecată. Potrivit prevederilor art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit datelor rezultate din urmărirea penală s-a stabilit că, au fost suportate cheltuieli de judecată în sumă de 29 638 lei, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței instanței de fond, fără modificări

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, solicitarea apelantului privind casarea sentinței în latura încasării cheltuielilor de judecată și încasarea acestora de la inculpat, a considerat-o neîntemeiată și a respins apelul, or, expertizele judiciare și expertiza psihiatrică, în total suma totală de 29 638 lei, petrecute în cadrul procesului - au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea constatării: cauza survenirii decesului, constatarea și apartenența urmelor de sânge, starea psihică și fizică a inculpatului - aceste acțiuni procesuale țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării.

Prin urmare, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor pentru efectuarea acestora.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată. Recurentul invocă dezacordul cu respingerea solicitării de a încasa de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 29 638 lei. Totodată, procurorul axându-se la prevederile art. 221 alin. (4), 227 alin. (1), (3), 229 alin. (1) Cod de procedură penală, consideră că, ar trebui de încasat de la inculpatul cheltuielile judiciare.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

În esență, recurentul critică decizia instanței de apel în partea respingerii încasării din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 29 638 lei, suportate în cadrul efectuării raportului de expertiză judiciară nr. 117 din 25.10.2017, expertizele biologice nr. 380 din 15.11.2017, nr. 379 din 15.11.2017 și nr. 381 din 15.11.2017, expertizei psihiatrice nr.23 a-2017 din 19.12.2017, însă Colegiul penal constată că, instanța de apel a motivat cerințele procurorului ce ține de cheltuielile judiciare, fiind expusă soluția în decizie (f.d. 95-99, vol II).

Astfel, autorul invocând prevederile art. art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de constatare a expertizelor biologice, psihiatrice și raporturilor de expertiză judiciară, motivând că legea prevede ca inculpatul să suporte cheltuielile judiciare.

Potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli, ori, instanța de apel în cazul dat, just a respins încasarea cheltuielilor de judecată.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Grosu Stanislav XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **24 aprilie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan